

V ékony j ég - Els Q kieg ész í t Q 2. r észlet

Ariana, vas árnap 24 december 2023 - 20:56:45

2.

A kulcsom gond n élk ül fordul a z árban. Nem tudom, mi ért tartottam t Qle, hogy nem fog, m égis megk önnyebb ül ök. Alig l épek be a lak ásba, Stephen el ém s ét ál, úgy n éz r ám, mintha szellemet l átna. Lefagyott, egy pillanatra azon gondolkodom, leveg Qt vesz-e egy által án. Azt án összekapja mag át, és megsz ólal:

H át te?

Elbizonytalanodom. Nem sz ám ítottam kit ör Q ör ömre, m égis b ánt, hogy ennyire t ávols ágtart ó.

Nem vetted fel a telefont ny ög öm ki zavartan, mire egy árnyalatnyit elmosolyodik.

K éptelen voltam r á.

Egy m ásodperc alatt zuhan r ám, mekkora h ülyes ég volt be áll ítani hozz á. M ár azon vagyok, hogy gyorsan kimentem magam, és elt qn ök a szeme el Ql, amikor v égre megmozdul, szorosan mag ához ölel, percekig el sem enged.

Annyira hi ányozt ál, Matty & suttogja a f ülembe, azt án elh úz ódik, nekem pedig megl ódul a pulzusom, amikor a szemembe n éz. Nem akad ályozom meg, hogy ism ét hozz ám hajoljon, de csak az arcomra ad egy puszit, miel Qtt újra mag ához von.

Te is hi ányozt ál tal álok v égre a hangomra. Most m ár át merem adni magam a viszontl át ás ör öm ének. Igyekeztem elnyomni, mennyire nehezen viselem a hi ány át, mennyire f áj. Akkor is, ha mindenki sz ám ára ez volt a legkedvez Qbb megold ás.

K érsz valamit inni? k érdezi, amikor v égre elszakad t Qlem. A konyha fel é indul, de megtorpan. Meddig maradsz?

Csak a h étv ég ére j öttem.

Az nagyon sok id Q mosolyodik el. Akkor ez ért tepert annyira Craig, hogy szabadd á tegyem az est émet? Azt hittem, teljesen m ás programra v ágyik r öh ög fel, én meg elmosolyodom.

Igen, én k értem egy kis k özbenj ár ásrá ismerem el.

Nincs r á sz üks ég. N éha am úgy is a b ébiszitteremnek hiszi mag át mondja, de érezhet Qen nem neheztel érte. A h qt Qb Ql kivesz k ét s ört, k érd Qn fel ém ny újtja, mire b ólintok.

Agg ódik érted.

Na, ezzel t úlmegyek a hat áron. Stephen elkomorodik, a s ör

c ímk éjével babrál, mielőtt felpillant rá.

Felnézek vagyok. Attól, hogy leléptél, nem fogom kinyírni magam. A régi dolgaimhoz viszonyítva egyáltalán nem önpusztítottam, esküszöm.

Ennek örülsz. Próbálok könnyedebb hangot megütni. Féltetem, mit fogsz megvalósítani, ha nem vagyok itt.

Ugyanazt, amit elötted vonja meg a vállát. Megdugom, aki az utamba kerül, és próbálom figyelmen kívül hagyni a tényét, hogy & Elharapja a mondatot, gyorsan tétem át vállát. Megértem, vesztélyes vizekre evezünk. Lucas hol van?

Otthon maradt felelem, és nem kerül el a figyelmemet, hogy Stephen kirázza a hideg az otthon szó hallatán. Azt mondta, inkább nem kavar be azzal, hogy velem jön.

Most nagyot nézek a szememben. Igyekszem nem felhúzni magam a beszélés miatt. Pedig valahol értem a reakcióját, de akkor is bánt, hogy a páromat cseszegeti. Nincs azonban érkezésem szóra tenni ezt, szerintem Q is rájött, hogy bunkón viselkedik.

Minden rendben köztetek? Engem döbbent meg a legjobban, hogy nem vágom rá azonnal a választ. Stephen összehúzza a szemöldökét, gondterhelten mered rám.

Baj van? kérdezi, mire sebesen megrázom a fejem. Csak kicsit kevés időnk jut egymásra. Egyébként jól megvagyunk, sietek megnyugtatni. Nem úgy tekint, hogy sikerült. Megbántad?

Egy másodpercre sem. Bólint, a keze a cigaretta dobozára fonódik, de szinte azonnal visszajött az asztalra.

Teljesen rászoktál? kérdezem morcosan, mire elmosolyodik. Mindig is csak te tartottál vissza tőle.

Sóhajtva dőlnek hátra a székek. Már látom, mire gondolt Craig, amikor azt mondta, Stephen teljesen szétesett. Mégsem érzem úgy, hogy az én hibám lenne, hogy megakadályozhattam volna. Úgysem maradtam volna vele, maximum később lyukadunk ki ugyanitt.

Stephen & Ne sajnálod, Matty, végképpen. Nekem az a lényeg, hogy boldog legyél. Kezdem feldolgozni, hogy ehhez én nem lehetek az életed része.

Lehunytam a szememet. A keze az enyémre csúszik, óvatosan megszorítja.

Sajnálom, suttogom.

Mondtam, hogy ne tedd. Általában ennyire már nem vagyok készen, csak hát kissé hirtelen bukkantál fel.

Felpillantok rá. Nem hazudik, látom rajta, hogy komolyan gondolja. Ettől féltem, hogy felszakítom a sebeit, és tessék, sikerült &

Várom, kellett volna még.

Örülök neked, jelenti ki határozottan, majd felém emeli a söröt. És este olyat bulizunk, amilyet kurva régen nem nevet fel, és ebben már inkább ráismerek, kezd kicsit oldódni a feszültség a tagjaiban.

Jól hangzik.

Maradsz éjszaka? Nem választok azonnal, mire Stephen morcosan felszusszan. Tudod, hol a vendégszoba. Alhatsz ott.

Rendben egyezek bele, aztán felkelek. Akkor behozom a cuccomat. Addig szívd el a cigit, mert még mindig nem bírom a szagot, ajánlom, mire Stephen biccent. A házalet felhívom Lucast. Hamar felveszi a telefont.

Minden rendben? Kérdezi, én meg igyekszem figyelmen kívül hagyni a tényt, hogy féltékenységet érzek a hangjában.

Aha, nincs semmi gond. Otthon?

Itt is minden oké, vágya rá, aztán pár pillanat némaság után újra megszólal. Szerintem a nappalidban maradt egy könyv, amit keresek, meg tudnád nézni?

Felnevetek. Annyira átlátszóan próbál ellenkezni, hogy képtelen vagyok igazán haragudni rá.

Ugyis sejted, hogy nem otthon fogom tölteni az időt. De ha szeretnéd, átmegyek érte.

Néma csend honol a vonalban.

Végig néha leszel?

Van vendégszobája.

És használni is fogod?

Lucas, kezdted felcseszni az agyamat, morgom figyelmeztetve a vonalba. Ha ennyire nem bízol bennem, miért engedted, hogy eljöjjek?

Igazad van.

Miben?

Hogy meg kell bíznom benned, sóhajtja. Már bizonyítottál. De olyan átkozottul nehéz a tudat, hogy rád máshat &

Szeretlek, szakítom félbe. Nincs miért aggódnod. Esküszöm.

Jól van.

Kiveszem a táskámat a csomagtartóba, és visszamegyek Stephenhez. Hazudnék, ha azt állítanám, nem imponál Lucas

f élt ékenysége. Mint ahogy akkor is hazudnék, ha azt mondanám, én nem tartok tőle, hogy le kell szerelnem Stephent. De az én f élelmemet nem az okozza, hogy nem tenném meg, hanem hogy mi van, ha kénytelen vagyok rá &

Van kedved lemenni holnap a terembe?

Még mindig nem szoktál le a bulik utáni edzésről? Csóv álom a fejem. Néhány napon kifejezetten utáltam ezt a tipikus szombati programot. Én alig bírtam kimászni az ágyból, Stephen meg pörgött.

Amikor nagyon berúgok, kihagyom a vacsora, és elmosolyodik. Én általában nem ütöm ki magam annyira, mint te.

Irigylem ezt a képességed.

Stephen elvigyorodik, a tekintete csupa kihívás.

Duplázak?

Élénken él bennem a legutóbbi alkalom, amikor ide lyukadtunk ki. Nem hinném, hogy jó ötlet, de ezt inkább nem vágom rá.

Én sem tervezek nagyon sokat inni ma – mondok inkább, de valószínűleg sejtí, mi jár a fejemben, mert elkomorodik.

Nem volt benne semmi célzás.

Nem felelek, helyette ismét visszaterelem a témát a cégre. Nehéz volt irányítani, hogy csak e-mailben értekeztünk néhány, azt is hivatalos, kimért formában, amit Ql a hideg rázott. Mi a fontos dolgokat mindig személyesen vitattuk meg, egy ebéd vagy vacsora mellett és után. Hiányoznak azok az idők.

Szerinted tudunk még egymással úgy viselkedni, mint elötté? Ez hirtelen ér, rázni sem merek azonnal, aztán lassan felemelem a tekintetemet. Stephen az asztalt fix írozza, és ez az egész helyzet annyira kiábrándító, hogy felsóhajtok.

Jó lenne.

Mindig sejtettem, hogy ez lesz folytatja, továbbra is kerülve a szemkontaktust. Ezért álltam meg évekig, erre egyetlen részeg este, és minden oda &

Ezt ketten csesztük el.

Fogalmam sincs, hogyan lehetne legalább egy kicsit visszatalálni & nem is tudom, hová.

Elmosolyodom. Félretolom a kimutatást, és felkelek. Benézek Stephen szekrényébe, hogy valami alkoholt keressek. Nem nagyon kell kutatnom, tele van különféle üveggel, engem pedig szíven üt, hogy néhány eléggé érzékelheti magát. Most viszont nem kezdek ezen mérgelődni, mert nekem is szükségem van némi pira.

Megfogom az els Q szimpatikusnak t qn Qt, leveszek k ét poharat, és visszatelepszem Stephennel szembe.

P ár h ónapja ugyanezt mondtam Craignek. Hogy fogalmam sincs, melyik az a pont, ahov á vissza lehetne t érni. Mert b ár nem mutattad, te akkor is szenvedtél.

Meglepetten h ümm ög. Elfogadja a felest, r ám emeli, majd leh úzza, és mik özben leteszi a poharat, megsz ólal:

Ez az óta így van, hogy ismerlek. Visszagondolva, az els Q nyomorult este óta, amikor megpillantottalak azon az üzleti vacsor án. Ha a sz üleink sejtették volna, mit m qvelt ünk, amikor elrabortalak

beszélgetni &

Felnevet, én meg a kezembe temetem az arcomat.

Sok áig azt hittem, az ért nem vetted el a sz üzess égemet, mert annyira b éna voltam.

Hazudnék, ha azt mondanám, nincs közöze hozzám árulja el, én meg még jobban igyekszem elbújni a kínos emlékek elől. De nem tudom megmagyarázni, mi ért álltam le. Ott kellett volna észbe kapnom.

Elmerengek az ötleten. Ha ott, akkor lefekszem vele, és élyes, hogy sosem lettünk volna barátok. Idegen már a lehetőségek is, aminek hangot is adok.

Elképzelnem sem tudom, hogyan éltem volna túl nélküled.

Szerintem akkor örültek a szüleim el Qsz öröklétének.

Mekkora lehet Qs ég a c éges f úzi óra, az üzletfél fia egyidővel velem, szorosabban lehet fenni a kötetelt, ha barátokat költök &

Felóhajtok, Stephen tekintete viszont vidáman, érdeklődve csillog. Iszunk egy újabb kört.

Szóval már uszítottak?

Elég nyilvánvalóvá tették, hogy ne szúrjam el &

Ez ért?

Hm? Leesik, mi rejlik a kérdés mögött. Gyorsan megrázom a fejem. Mintha nem tudnád, hogy nem. Tényleg nagyon el akartam szúrni.

Felröhög. Nem neheztel, ezt tisztán érzem, csak jó szórakozik a múlton. Így utólag belegondolva én is másképp élem meg.

Legalább ennyit köszönhetek a szüleimnek, hogy Qt megismerhettem &

Erről sosem beszéltem.

Eleinte féltem, hogy félreértenéd, aztán meg & fontos? Nekem nem. Neked?

Megvonja a vállát, és újra az üvegért nyúl. Ezt még engedem, de a következő Qn él le állítom, mert ha így folytatjuk, az ajtón túl

sem jutunk, mielőtt lerészegedünk. Nagyon nem ez a terv.

Nem. De érdekes, hogy ennyi év után még mindig tudsz meglepetést okozni.

Hogy a fenébe tudtad eltitkolni annyi időn át? Fakadok ki, mire sokatmondóan rám pillant. A tekintet ének s úlya van, szinte összeroppanok alatta.

Komolyan azt mondod, hogy egyszer sem jutott eszedbe? Kérdezi, mire lassan megrázom a fejem. Szerintem te csak nem akartad észrevenni, én pedig ehhez tartottam magam.

Ha belegondolok, hányszor próbáltam részegen rádmászni, és te mindig visszautasítottál & Nem értem, hogy volt annyi józanságod mondom komolyan, Stephen pedig felsóhajt. Tessék, én evezek veszélyes vizekre. Nem vagyok normális &

Nem akartam úgy járni, mint akkor éjjel. Elszégyeltem magam. Azóta is kerülsz, hogy faggassam, mit értétek akkor, mindig beértem annyival, amennyit megosztott velem. Most viszont másképp döntök.

Tényleg kinevettelek?

Igen. Aztán azt mondtad, dughatunkan élünk is, hogy szerelmet vallunk, ne törjem magam.

Ó, baszd meg & szisszenek fel.

Hát, én is valami ilyesmire gondoltam. Aztán egyszer qen & nem bírtam ellenállni. Eredetileg csak egy csókot akartam, de te nem álltál le, és teljesen magaddal ragadtál. Nem érdekelt tovább, pedig a drogködén át is tudtam, mekkora hiba magyarázza.

Csend borul ránk. Felmutatja az üveget, én meg bólintok, pedig tényleg nem terveztem ilyen gyorsan ennyit inni.

Szóval nincs hová visszatérni állapotom meg. Stephen arcatanácstalanságot tükröz. Akkor mi lenne, ha nem erre építenénk?

Sok választásunk nincs. Annyira hiányzol, hogy totál kikészültem. Nem hinném, hogy ez csak szerelmi bánat vallja be, és öntudatlanul nyúl a cigaretta doboza után. Elhúzza a kezét, amikor észreveszi a mozdulatot.

Mit vársz tőlem?

Ezúttal minden hezitálás nélkül a szemembe néz.

Ne csináld ezt még egyszer kérik határozottan. Ne tényleg el, beszéljünk! Látni akarom a változást, hogy én ki tudjak lépni abból, ahogy itt hagytál. Így a nosztalgiában élek, Matty. Tudni akarom, hogy boldog vagy.

Én csak kívánni akartalak & kezdenék magyarázkodni, de leállít.

Tudom, de így nem működik.

Értem.

Hát jól van. Mesélek. Igazság szerint ömlik belém a szó, Stephen pedig hallgat, figyel. Mire észbe kapok, elfogy egy üveg bor is, eltelik közben két óra. Elapad az áradat. Egy darabig nem állunk egymással szemben, aztán Stephen vesz egy mély lélegzetet, és kiböki:

Van egy srác, aki az istennek nem adja fel, akárhányszor elküldöm.

Igen? Kapok az információ. Most sem tudom megfejtetni, mi járhat a fejében, olyan különös hangszúllyal mondja mindezt.

Legszívesebben lerázhatatlanul faggatnám, mégis óvatos vagyok.

Nem nekem való a kapcsolat visszakozik azonnal. Idegességet fedezek fel a szavai mögött. Velede megpróbáltam volna, mással el sem tudom képzelni. Nem úgy vagyok összerakva.

És mi lenne, ha sodródna az árral? Kérdezem, mire elgondolkodva bámulja a pohara alját.

Talán teszek egy próbát vászolja, én meg elmosolyodom.

Mesélsz róla?

Megrázza a fejét, de mielőtt csalódottan válnék, hozzáteszi:

Este úgyis összefutsz vele. Keress egy fiatal, szexi barnát, akit nem lehet rólam levakarni. El sem tévesztheted.

Kíváncsian várom.

Hiányzott a klub. Amint belépek, szinte rámozok a felszabadultságra. Rengeteg ismerőssel futok össze, fél órába telik, mire egyáltalán az asztalhoz érek, ahol Craig ücsörög.

Anépszereség átküldvözöl, és felém nyújt egy felelő. Bocs, az enyém időközben elpárolgott.

Stephen? Kérdezem, mire Craig a pult felé int. Épphogy leülök, Stephen már ott is terem, én pedig felnyögök, amikor meglátom a tálcaát. Mondtam, hogy nem akarok nagyon berúgni.

Akkor a többi én iszom feleli, és koccintásra emeli a poharát. Hát, ez fájni fog & Amúgy sem kell félned, nyugodtan elengedheted végre magad. Nem mászok rád.

Félrenyelek, mire megveregeti a hátamat. Szóval ennyire nyilvánvaló, mi ért nem merek inni, hát ez remek. Nincs érkezésem reagálni, mert elvonják a figyelmét.

Jól megnézem magamnak az illetőt. Nagyon fiatal, nagyon jól néz ki, és szinte csüng Stephen szavain. Azt hiszem, megvan, kiről beszél, de ha nem lennék biztos benne, Craig tekintete segítené. Épp csak

nem mutogat, hogy felhívja rá a figyelmemet.

Matty, bemutatok neked valakit – pillant rám Stephen. Az idegen srácnak arcára fagy a mosoly, ebből pedig kikövetkeztetem, hogy Stephen mesélt rólam. – Picit Jamie.

Szia!

Ak öszön ésemre kurta biccentést kapok, de amikor Stephen leül velem szemben, Jamie egyből mellém telepszik, és olyan kihívóan méreget, hogy komolyan kezdek megijedni.

Nem táncolunk? – kérdezi egy kicsit később, Stephen nemet int.

A mai estém foglalt – feleli két értelműen, mire kapok egy nyilvánvalóan gyilkos pillantást. Szerintem egyszerre több hal állal haltam &

Mennyire? – vág vissza a fiú élesen, Stephen azonban válasza sem melettatja. Jamie próbál bekapcsolódni a beszélgetésbe, velünk hűlyül, végül feladja. Stephen utána néz, amikor lelép, és elgondolkodva szóval meg:

Nem értem, mi ért teper ennyire. Közöltem vele, hogy semmi komolyat ne várjon.

Ja, szóban ezt mondtad, valóban jegyzi meg Craig, mire Stephen morcosan ráméred.

Mire c élzol?

Arra, hogy két hónapja folyton Qt hurcolod haza. Ezt ki ne venné komolyan?

Emlékeim szerint téged is elvittelek pár körre – dobja vissza a labdát Stephen, mire Craig frusztráltan felsóhajt. Igen, nekem is feltűnt, hogy Stephen csak hárít.

Jó, akkor majdnem mindig Qt, így jobb?

Hát, ha úgy vesszük, ma egyedül töltöm az éjjelt, úgyhogy kereshet mászt.

Aludhatok otthon – ajánlom, de Stephen azonnal leint.

Kibírok ennyit szex nélkül, közli. Amúgy meg simán rávenném, hogy jöjjön velem hára & mondja sejtelmesen, Craig viszont röviden felnevet.

Kizárt.

Fogadsz?

Fogadok – feleli szemrebben és nélkül, furcsa éllel Craig, én pedig igyekszem nem elveszíteni a fonalat.

Ugyan már! Bemutattam neki Mattet, arra veszem rá, amire akarom.

Rémesen nagy mocskok vagy néha. Kihasztnád, hogy beléd van esve? Akkor kurva nagyot csalódtam benned – feleli Craig magához képest meglehetősen mogorván, én meg csak figyelek, és próbálok kárpótolni. Elég nehezen megy.

Állítsd le magad!

Srácok & szólalok meg kissé döbbenten. Ti villámhárártón éltek úgy hogy bírjátok máskor?

Az tizenkilenc karikát válogja rá Stephen, Craig pedig elröhögi magát. Hoppá. Én sem bírom, velük nevetek.

Kicsivel később Jamie visszajön, Stephen pedig teljesen bepróbálkozik. Legalábbis abból ítélve, ahogy nyomul, biztos vagyok benne. Még én is arra jutok, hogy nyert ügye van, amíg meg nem hallom Jamie hangját.

Nem.

Határozottan elutasítja Stephent, nekem meg landol az állam a padlón. Látszik, mekkora hatással van rá, mégis nemet mondott. Stephent azonban nem könnyű lerázni, ezt a saját bőrömön tapasztaltam. Jamie fölébe sűg valamit, megcsókolja, látom, ahogy a keze feljebb araszol a combján. A srác lehunyja a szemét, végül mégse adja be a derekát.

Ugysem tudsz rávenni.

Szóval keressek mást? k érdezi Stephen. Nem teszi zsebre azt a dühös pillantást, amit kap, az azt követő ridegséget meg végképp nem.

Csak tessék.

Jamie lelép, Stephen pedig morcosan mered utána. Craig nem szól semmit, csak kinyújtja felé a kezét, mire Stephen elhúzza a száját.

Szokásos tizedes?

Ezt öbbit is megér.

Stephen elszedi a tarcáját, én meg bambán pillantok egyikre a másokra.

Fogadni szoktatok rá?

Aha bólogat Craig, miközben elégedetten elteszi a pénzt.

Stephen képtelen kizsákmányolni.

Komolyan? Lepőm meg Qszintén, Stephen viszont csak fogja a pohárát, és lehúzza a tartalmát. Mérges, és valahol megértem, másképp viszont baromira megérdemli, hogy Jamie így belegyalogolt a fényesre csiszolt egőjébe.

Craig megimád szórakozni rajtam emiatt morogja, mire elnevetem magam, és Jamie után pillantok.

Nem csodálom. Nem kéne kiengesztelned?

Miért kéne? Így se tudom levakarni, engeszteli a franc.

Erre nem tudok mit felelni. Craig közelebb hajol hozzám, szinte a fülembe suttog, már amennyire ez a zenétől lehetséges.

Neki lenne esélye, csak fogalmam sincs, elég kitartó-e hozzá.

Közzet íts. Mindent tudni akarok vigyorgok el, Craig pedig

követi a példát. Stephen hangja mérgesen csattan.

Ha rá is fogadtok, szétcsapok köztetek!

Végül nem keres mást, csak bulizik. Nem tudom, ez most valamiféle dacz, vagy komolyan nem is akar próbálkozni, de nem firtatom. Jól érzem magam, az elmúlt öt hónapban fel sem tűnt, mennyire hiányzott a szórakozás. Túl elfoglalt voltam, nem értem rá sajnálni, hogy sehová sem jutok el. Most viszont attól tartok, ismét végyni fogok rá &

Na, jó itthon? Kérdezi Stephen hazafelé. Mosolyogva bólintok. Arról magyaráz, mi minden történt, még én az új életemet igyekeztem megszilárdítani. Kíváncsian hallgatom, néha jókat derülök a szafosabb sztorikon. Mire hazaérünk, részben kijózanodok, pedig nagyon sokat ittam. Megtorpanok a vendégszoba előtt, Stephen pedig meglepetten fordul vissza. Aztán felőhajt, odalép hozzám, ad egy puszit az arcomra. Jó éjt, Matty!

Jó éjt!

Nem bánom, hogy nem győzködött, aludjak vele, de az ért furcsa. Nem szoktam hozzá, hogy ilyen könnyedén elfogadja a döntéseimet. Már az ágyban fekszem, épp sehogy sem jön álom a szememre, amikor meghallom a csengőt. Meglepetten hallgatózom. Stephen ajtót nyit, és megszólal:

Te meg mit keresel itt?

A választ nem hallom, az viszont tiszta, hogy az illető nem távozik. Vigyorogva fordulok a másik oldalamra. Na, ez érdekes &

[Előző](#)

[Következő](#)